

## Arrest

nr. 51 276 van 18 november 2010  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. DEPOVERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn van Bayangé-origine, afkomstig van Balin (Akwanya-sub-division, South West Province). U werd geboren en groeide op in Kumba. Toen u 21 jaar oud was verloor uw vader zijn werk in Kumba en verhuisden jullie naar Balin, het dorp waarvan uw ouders afkomstig zijn. Daar dwongen uw ouders u in 1998 te huwen met de toen 67-jarige (C. F.) omdat hij hen betaalde en allerlei dingen gaf. U huwde met hem en jullie kregen 2 zonen samen. In februari 2010 overleed uw man aan een hartinfarct. Daarna kreeg u problemen met de oudere broer van uw man, P. Hij wou dat u zijn derde vrouw zou worden, nadat zijn tweede vrouw was overleden aan AIDS. U weigerde dit echter en P. dreigde ermee u te doden en uw erfenis van uw echtgenoot af te nemen. U*

werd door P. gedurende twee maanden opgesloten in een kamer in zijn huis. Hij wou voortdurend sex met u maar u bleef weigeren. U werd door niemand van het dorp geholpen aangezien iedereen bang was van P. omdat hij zoveel geld had. Na twee maanden kon u ontsnappen. U vluchtte naar uw oom die u steunde. Hij regelde onmiddellijk uw vertrek uit Kameroen. U liet uw kinderen bij uw schoonmoeder in Balin. Op 8 mei 2010 nam u het vliegtuig in Douala. Op 9 mei 2010 kwam u in België aan waar u de volgende dag asiel aanvraagde.

#### **B. Motivering**

**Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

**Er dient immers te worden opgemerkt dat uw verklaringen tal van inconsistenties bevatten waardoor er geen geloof meer kan gehecht worden aan uw beweerde problemen in Kameroen.**

Zo verklaart u eerst dat u, na de dood van uw man, naar een advocaat stapte voor u problemen had met uw schoonbroer en verklaarde u uitdrukkelijk nog eens dat u niet naar een advocaat stapte omwille van problemen met uw schoonbroer (zie gehoor CGVS, p.4). Wanneer u dan gevraagd werd waarom u wel een advocaat contacteerde antwoordde u echter toch dat uw schoonbroer het land van uw man wou en dat hij u gezegd had dat hij, wanneer u zou weigeren zijn derde vrouw te worden, hij u dan alles zou afnemen (zie gehoor CGVS, p.4). U verklaarde initieel weliswaar dat uw schoonbroer dit niet tegen u zei maar tegen 'de mensen' (zie gehoor CGVS, p.4). Even later tijdens het gehoor wijzigde u uw verklaringen hierover ook en stelde u dan weer dat hij het wel persoonlijk tegen u zei, twee weken na de begrafenis. Hier verklaarde u dan ook weer dat hij wel eerst zei dat hij het land wou en pas daarna dat u zijn derde vrouw diende te worden (zie gehoor CGVS, p.4). Uw verklaringen over de gang van zaken zijn dermate verward dat moeilijk geloof kan gehecht worden aan deze door u voorgestelde feiten. Dit wordt trouwens versterkt door het feit dat u er helemaal geen idee van blijkt te hebben waarom uw hoogbejaarde schoonbroer tegen uw zin met u zou willen huwen (zie gehoor CGVS, p. 5, 6, 8).

Verder kunnen ernstige vragen gesteld worden bij uw verklaring dat u reeds naar de Kameroense politie ging voor u door uw schoonbroer opgesloten werd, enkel omdat hij u zou gezegd hebben dat u zijn derde vrouw moest worden, zonder dat hij u bedreigd had (zie gehoor CGVS, p.8). Wanneer u echter gevraagd werd wat u bij uw schoonbroer deed de dag dat hij u opsloot (dus nadat u reeds naar de politie was geweest), verklaarde u dat u dacht dat hij u geld wou geven voor de kinderen omdat hij u al eerder gesteund had na de dood van uw man (zie gehoor CGVS, p.5). Hoewel het reeds merkwaardig is dat u toch nog zonder argwaan en zelfs met het idee gesteund te worden door uw schoonbroer naar hem ging nadat u reeds geklaagd had over hem bij de politie, is het des merkwaardiger dat u, na uw vermeende opsluiting van 2 maanden, het niet nuttig achtte alsnog naar de politie te gaan om hen van uw opsluiting op de hoogte te brengen. U verklaart dit door louter te stellen dat u eerder (toen er nog geen feiten gebeurd waren) geen hulp vond bij de politie omdat ze het als een familie-aangelegenheid zagen (zie gehoor CGVS, p. 7). Het is totaal niet aannemelijk dat u, indien u werkelijk gedurende twee maanden zou zijn opgesloten door uw schoonbroer, u hierna niet opnieuw de politie zou gecontacteerd hebben, vooral nu blijkt dat de praktijken van uw schoonbroer niet door iedereen zouden gesteund worden (zie gehoor CGVS, p.7). U liet ook na contact te nemen met de lokale traditionele autoriteit of met andere familieleden (buiten uw oom) (zie gehoor CGVS, p.7, 8) om te vernemen of u door hen gesteund werd of op bescherming kon rekenen. U verklaart niet naar de lokale 'elder' te zijn gegaan omdat uw schoonbroer hem misschien zou omkopen (zie gehoor CGVS, p.7) maar u baseert zich in deze enkel op vermoedens die u niet hard kan maken en die niet goedpraten waarom u het niet zou proberen. Ook het feit dat u uw Kameroense advocaat blijkbaar niet inschakelde in deze zaak (zie gehoor CGVS, p.8) tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen grondig aan. Deze vaststellingen laten verder toe de ernst van uw verklaringen te ondermijnen.

Verder is het toch merkwaardig dat u verklaarde dat uw man 67 jaar was toen u met hem trouwde en dat u niet blijkt te weten waarom hij zolang zou gewacht hebben om voor de eerste maal te huwen (zie gehoor CGVS, p.5) terwijl dit toch wel uitzonderlijk is en een gespreksonderwerp moet geweest zijn in uw omgeving. Bovendien blijkt u er geen idee van te hebben hoe oud uw schoonbroer (die blijkbaar ouder was dan uw man die op 77 jaar overleden is (zie gehoor CGVS, p. 5)) is (zie gehoor CGVS, p.5). Via afleiding kan geconcludeerd worden dat hij rond de 80 jaar moet geweest zijn, wat het merkwaardig maakt dat hij erin slaagde u zoveel angst in te boezemen en u gedurende 2 maanden op te sluiten in een kamer in zijn huis (zie gehoor CGVS, p. 6). Bovendien verklaarde u dat uw kinderen bij uw schoonmoeder verbleven en dat uw schoonmoeder het niet eens was met de praktijken van uw hoogbejaarde schoonbroer maar dat ze er niets aan kon doen (zie gehoor CGVS, p. 6). In dit verband dient toch opgemerkt te worden dat het opmerkelijk is dat u uw kinderen van 11 en 5 jaar

*zou achterlaten bij uw schoonmoeder die rond de 100 jaar oud moet zijn. U verklaart echter niet te weten hoe oud ze precies is (zie gehoor CGVS, p. 6).*

*Bovendien kan worden opgemerkt dat u eerst verklaarde dat u uw kinderen een laatste maal zag toen u het dorp (Balin) verliet (zie gehoor CGVS, p. 3) terwijl u naderhand verklaarde dat u hen de laatste keer zag op de dag dat u door uw schoonbroer werd opgesloten, zijnde twee maanden voor uw vertrek uit het dorp (zie gehoor CGVS, p. 8).*

*Verder verklaarde u dat uw schoonbroer het land van uw man zou kunnen opeisen door naar de 'council' te gaan en er documenten proberen te verkrijgen. Wanneer u echter gevraagd wordt of hij dat dan al gedaan heeft blijkt dit niet zo te zijn (zie gehoor CGVS, p.4). Ook stelt u dat 'de mensen' bang zijn van uw schoonbroer omdat hij zo rijk is en hij de politie zou kunnen beïnvloeden. Wanneer u gevraagd wordt of hij dit al gedaan heeft, blijkt dit opnieuw niet zo te zijn (zie gehoor CGVS, p.6). U weet ook niet waarom mensen zouden denken dat hij de politie zou beïnvloeden. U maakt met andere woorden niet aannemelijk dat 'de mensen' in uw dorp u niet zouden steunen en bang zouden zijn van uw schoonbroer. Uw verklaringen daaromtrent zijn dan ook niet aannemelijk.*

***Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen fundamenteel aan.***

***Gelet op het voorgaande kan in uw hoofdte geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.***

*De documenten die u in het kader van uw asielaanvraag voorlegt, wijzigen hetgeen hierboven werd uiteengezet niet. Uw identiteitskaart (n°102658806) bevat enkel identiteitsgegevens van u die hierboven niet betwijfeld worden. Hierbij kan nog wel worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat uw identiteitskaart, afgeleverd in 2002, Kumba als uw woonplaats vermeldt, terwijl u volgens uw verklaringen reeds sinds 1997 (sinds u 21 jaar bent) (zie gehoor CGVS, p.2) in Balin zou gewoond hebben. Wat betreft de door u voorgelegde kopie van een overlijdensakte van Fongoh Charles (afgeleverd in juni 2010) kan worden opgemerkt dat nergens staat vermeld dat deze man uw echtgenoot was. Bovendien kan hieruit niet afgeleid worden dat u na de dood van Charles problemen zou gehad hebben met diens broer.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op een schending van artikel 48/3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet).

Verzoekster meent, in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal beweert, wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te hebben. Verzoekster legt identiteitsdocumenten neer en ze benadrukt het belang van documenten. Verzoekster volhardt in de door haar eerder afgelegde verklaringen. Verzoekster kan niet in het bezit komen van andere documenten aangezien zij geen steun heeft van haar ouders. Op het ogenblik dat verzoekster het land verliet, verbleven haar kinderen wel degelijk bij haar schoonmoeder. Verzoekster vermoedt wel dat haar ouders ondertussen het nodige zullen hebben gedaan om haar kinderen daar weg te halen. Verzoekster vervolgt dat de bewijslast bij asielaanvragen moet worden beoordeeld met een welbepaalde soepelheid. Verzoekster verwijst naar het UNHCR-handboek. Om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen moet ook rekening worden gehouden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen. Verzoekster stelt dat ze enorm zwak is. Verzoekster meent dat het Commissariaat-generaal geen rekening gehouden heeft met voornoemde fundamentele aanwijzingen. Verzoekster verwijst nog naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waaruit blijkt dat zelfs indien er maar enige twijfel bestaat over bepaalde elementen, er toch verder moet worden gekeken naar het bestaan van effectieve risico's.

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt de formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen. In zoverre verzoekster stelt dat de motivering niet conform is aan de werkelijkheid, voert zij in wezen de schending

van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel, zoals het ook door verweerder wordt begrepen, vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

In casu heeft de bestreden beslissing op basis van de gegevens in het administratief dossier terecht vastgesteld dat het asielrelaas van verzoekster ongeloofwaardig is omwille van de vele inconsistenties en verwarrende verklaringen met betrekking tot haar asielmotieven. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt waarom ze, vóór ze beweerdelijk problemen ondervond met haar schoonbroer, wel naar haar advocaat (administratief dossier, stuk 3, p.4) en de politie zou zijn gegaan (*ibid.*, p.7) en na de opsluiting van twee maanden, niet naar de politie is gegaan of haar advocaat heeft geraadpleegd. De bestreden beslissing heeft nog terecht opgemerkt dat het merkwaardig is dat verzoekster niet weet waarom haar man tot zijn 67 jaar heeft gewacht om voor het eerst te trouwen en ze niet aannemelijk heeft gemaakt hoe haar schoonbroer, die een oude man is, haar toch zoveel angst kon inboezemen.

Voor wat betreft de documenten die verzoekster heeft neergelegd, namelijk een identiteitskaart en een overlijdensakte van haar man, wordt verweerder bijgetreden waar deze opmerkt dat de bestreden beslissing terecht heeft vastgesteld dat deze de eerdere vaststellingen niet kunnen weerleggen. Immers, de identiteitskaart bevestigt enkel de identiteit van verzoekster. Inzake de kopie van de overlijdensakte blijkt dat nergens staat vermeld dat deze man verzoeksters echtgenoot was, noch dat er uit kan worden afgeleid dat verzoekster na de dood van C. problemen zou hebben gehad met diens broer.

Verzoekster stelt weliswaar dat ze enorm zwak is, maar verduidelijkt niet waarover het dan precies gaat. Nergens uit het administratieve dossier blijkt echter dat verzoekster een dergelijke zwakte zou hebben dat ze niet in staat zou zijn coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Bovendien legde verzoekster gedurende de hele procedure geen enkel medisch attest neer waaruit een problematische psychologische toestand zou kunnen worden afgeleid. Verzoekster maakt dus niet aannemelijk dat haar psychologische toestand haar ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde onwetendheden, tegenstrijdigheden en omissies onverkort overeind blijven.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

3.1. In een tweede middel werpt verzoekster de schending op van artikel 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster citeert artikel 48/4 en ambtsberichten inzake de situatie van de vrouwen.

3.2. Omtrent de geciteerde “ambtsberichten” stelt de Raad vast dat er geen bronvermelding wordt vermeld zodat niet is na te gaan op welk land de beschreven situatie van toepassing is.

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas omwille van de vele inconsistenties en verwarrende verklaringen (zie sub 2.2.) evenals de elementen in het administratief dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel is ongegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS